

i stedet for at stå på lønmodtagernes og ikke mindst kontanthjælpsmodtagernes side. Det er såmænd blot den forventning, der er blevet skuffet.

Så vil jeg sige til det her om forsikring, at jeg synes, at vores forsikringssystem er ganske udmærket, og jeg synes, at vi til enhver tid skal forsvare det system, men jeg vil ikke være med til at ofre nogle af de fattigste familier i Danmark på den konto. Så hvis hr. Bjarne Laustsen mener, at de kommer for tæt på at få det samme som dagpengemodtagerne, kunne det være, at hr. Bjarne Laustsen skulle tage initiativ til, at de dagpenge blev sat op – i stedet for at forringe vilkårene for dem, der i forvejen har for lidt.

Så vil jeg gerne redegøre for, hvad det handler om i forhold til isbryderordningen og denne her ordning, altså det, at man støtter, at akademikere, som i dag bliver skubbet ud, kommer ind på arbejdsmarkedet igen: Jamen det er da et spørgsmål om, at vi ikke vil være med til, at folk skal arbejde uden at få fuld løn. Så simpelt er det. Det er den logik, der er i det.

I Enhedslisten mener vi, at når man skal arbejde, når man lægger et stykke arbejde, skal man være dækket af en overenskomst, og man skal have den løn, der står i overenskomsten. Med den type aktivering, det handler om her, kan man maks. komme op på at få 50 kr. i timen, og den timeløn tror jeg nok at det er temmelig mange år siden har stået i en dansk overenskomst.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo klart, at når vi kigger på de projekter, der har været lavet derude, er der ofte indgået aftaler med LO eller en enkelt fagforening, SiD eller andre. De er indgået under nogle bestemte forudsætninger, nemlig at man ikke fortrænger ordinær arbejdskraft. Det kan også være, at det er for at holde en produktion i landet, som ellers ville blive udfaset, eller hvad ved jeg. Så der er en lang række postulater i det, som Enhedslisten kommer med. Ja, man kan trække på skulderen af det.

I hvert fald er den linje, der er lagt, at der er behov for, at kontanthjælpsmodtagere, der eksempelvis ikke har 100 pct.s erhvervsevne, får mulighed for at arbejde under rimelige vilkår – det kan være på en fabrik, hvor man gør et eller andet – for det er da tudeosset, at man sender dem ud at grave et hul den ene dag og dække det til den anden. Det er den slags ting, vi har

set tidligere. Det skal være noget, der er perspektiv i.

Jeg tror da også, at Enhedslisten må indrømme, at det er bedre, at der er et opkvalificerende perspektiv i det, i stedet for at det bare er det andet, som der ikke er noget perspektiv i.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det undrer mig, at hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at tale om folk, som ikke har 100 pct.s arbejdsevne, for jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen udmærket ved, at lige præcis den gruppe kommer ind under skånejob og fleksjob, to ordninger, som Enhedslisten støtter. Så det undrer mig lidt, at hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at tage fat i det.

Så vil jeg gerne stille et modspørgsmål: Er det ikke sådan, at præcis sådan noget som Bodumsagen og Farumeksemplerne om aktivering har SiD ikke godkendt? Og er det ikke også sådan, at fagbevægelsen ikke får nogen som helst mulighed for at se, hvad der foregår med hensyn til fortrængning af job? Socialdemokraterne har nemlig ikke sikret i denne her aftale, at ordinære job ikke kan laves om til at være aktiveringsjob. Det har man ikke sikret i denne her aftale.

Tværtimod har det, at man åbner op for en virksomhedspraktik på 26 uger, hvor man gerne må lave ordinært arbejde, åbnet en hel flanke for, at der kommer endnu flere sager af Bodum-lignende karakter, end der har været i forvejen. Er det ikke rigtigt?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil bare sige, at det er den omvendte verden, for når man er ordfører, svarer man på spørgsmål, og man stiller dem ikke. Men Enhedslisten kunne åbenbart ikke stille de spørgsmål under mit ordførerindlæg.

Det er altså sådan, at en lang række af de her projekter er godkendt og også bør være det, således at man har aftaler om, hvordan de her ting kan foregå ude på den enkelte arbejdsplads. Og det er ganske fornuftigt de ting, der foregår. Det handler om, hvad det er for opgaver, de skal løse, om de kan kombineres med uddannelse og opkvalificering, og så få aftalt, at det er så kort tid som muligt og med henblik på at komme i